

Vegetarianism

I. Eating Animals

A. Genesis 1 and 9

בראשית פרק ט - Genesis 9	בראשית פרק א - Genesis 1
<p>(א) וַיְבָרֶךְ אֱ-לֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ :</p> <p>God blessed Noah and his sons, and said to them, “Be fertile and increase, and fill the earth.</p>	<p>(כח) וַיְבָרֶךְ אֱתֶם אֱ-לֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ :</p> <p>²⁸God blessed them and God said to them, “Be fertile and increase, fill the earth</p>
<p>(ב) וּמִזְרָאֲכֶם וּחַיֹּתֵיכֶם יִהְיֶה עָלַי כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה וּבְכָל דָּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם נִתְּנוּ :</p> <p>²The fear and the dread of you shall be upon all the beasts of the earth and upon all the birds of the sky—everything with which the earth is astir—and upon all the fish of the sea; they are given into your hand.</p>	<p>וּכְבֹשֶׁתָּהּ וּרְדוּ בְדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּרְמֵשֶׁת עַל הָאָרֶץ :</p> <p>and master it; and rule the fish of the sea, the birds of the sky, and all the living things that creep on earth.”</p>
<p>(ג) כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רֶקַע עֹשֵׂב נִתְּנִי לָכֶם אֶת כָּל־ (ד) אֲדָם בְּשָׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ :</p> <p>³Every creature that lives shall be yours to eat; as with the green grasses, I give you all these. ⁴You must not, however, eat flesh with its life-blood in it.</p>	<p>(כט) וַיֹּאמֶר אֱ-לֹהִים הִנֵּה נִתְּנִי לָכֶם אֶת כָּל עֹשֵׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ :</p> <p>²⁹God said, “See, I give you every seed-bearing plant that is upon all the earth, and every tree that has seed-bearing fruit; they shall be yours for food.</p>
	<p>(ל) וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֶמֶשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֹשֵׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן :</p> <p>³⁰And to all the animals on land, to all the birds of the sky, and to everything that creeps on earth, in which there is the breath of life, [I give] all the green plants for food.” And it was so.</p>

*“I started my vegetarianism for health reasons,
then it became a moral choice, and now
it’s just to annoy people.”*

B. BT Sanhedrin 59b

[A] אמר רב יהודה אמר רב: אדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה, דכתיב (בראשית א') לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ - ולא חית הארץ לכם. וכשבאו בני נח התיר להם, שנאמר (בראשית ט') כירק עשב נתתי לכם את כל...

[B] מיתיבי: (בראשית א') ורדו בדגת הים מאי לאו לאכילה? - לא, למלאכה. - ודגים בני מלאכה נינהו? - אין, כדרחבה. דבעי רחבה: הנהיג בעיזא ושיבוטא מאי? תא שמע: (בראשית א') ובעוף השמים, מאי לאו לאכילה? - לא, למלאכה. - ועופות בני מלאכה נינהו? - אין, כדבעי רבה בר רב הונא: דש באוויזין ותרנגולין...

[C] מיתיבי: היה רבי יהודה בן תימא אומר: אדם הראשון מיסב בגן עדן היה, והיו מלאכי השרת צולין לו בשר, ומסננין לו יין. הציץ בו נחש וראה בכבודו, ונתקנא בו! - התם בבשר היורד מן השמים. - מי איכא בשר היורד מן השמים? - אין, כי הא דרבי שמעון בן חלפתא הוה קאזיל באורחא, פגעו בו הנך אריותא דהוו קא נהמי לאפיה, אמר: (תהלים ק"ד) הכפירים שאגים לטרף. נחיתו ליה תרתי אטמתא, חדא אכלוה וחדא שבקוה. איתיה ואתא לבי מדרשא, בעי עלה: דבר טמא הוא זה או דבר טהור? - אמרו ליה: אין דבר טמא יורד מן השמים. בעי מיניה רבי זירא מרבי אבהו: ירדה לו דמות חמור מהו? - אמר ליה יארוד נאלא! הא אמרי ליה: אין דבר טמא יורד מן השמים.

[A] Rab Judah said in Rab's name: Adam was not permitted to eat flesh, for it is written, [Behold I have given you all the herbs, etc.] to you it shall be for food, and to all the beasts of the earth, implying, but the beasts of the earth shall not be for you. But with the advent of the sons of Noah, it was permitted, for it is said, [Every moving thing that lives shall be meat for you;] even as the green herb have I given you all things...

[B] An objection is raised: And rule over the fish of the sea; surely that means that they should serve as food? — No. It refers to toil. But can fish be made to work? — Yes, even as Rahabah propounded: What if one drove [a wagon] with a goat and a *shibbuta* (mullet)? Come and hear: and over the fowl of the heaven. Surely this is in respect of food? — No. It refers to toil. But can fowl be made to work? — Yes, even as Rabbah, son of R. Huna propounded: According to the ruling of R. Jose b. R. Judah, what if one threshed [corn] with geese or cocks?...

[C] A [further] objection is raised: R. Judah b. Tema said: Adam reclined in the Garden of Eden, whilst the ministering angels roasted flesh and strained wine for him. Thereupon the serpent looked in, saw his glory, and became envious of him? — The reference there is to flesh that descended from heaven. But does flesh descend from heaven? — Yes; as in the story of R. Simeon b. Halafta, who was walking on the road, when lions met him and roared at him. Thereupon he quoted: The young lions roar after their prey; and two lumps of flesh descended [from heaven]. They ate one and left the other. This he brought to the schoolhouse and propounded: Is this clean [fit for food] or not? — They [sc. the scholars] answered: Nothing unclean descends from heaven. R. Zera asked R. Abbahu: What if something in the shape of an ass were to descend? — He replied: You howling jackal: did they not answer him that no unclean thing descends from heaven?

C. Isaiah 11:7

וּפְרָה וְדֹב תִרְעִינָה יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יְלָדֵיהֶן וְאַרְיֵה בְּבָקָר יֹאכַל תְּבֹן :

The cow and the bear shall graze, Their young shall lie down together; And the lion, like the ox, shall eat straw.

D. Deuteronomy 20:20-24

(כ) כִּי יִרְחִיב יְדֹד אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וְאָמַרְתָּ אֲכַלָּה בָּשָׂר כִּי תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל אוֹת נִפְשֶׁךָ תֹאכַל בָּשָׂר :

(כא) כִּי יִרְחַק מִמֶּנּוּ הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְדֹד אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּם שְׂמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶךָ אֲשֶׁר נָתַן יְדֹד לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ בְּכָל אוֹת נִפְשֶׁךָ :

(כב) אַךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכַל אֶת הַצִּבִּי וְאֶת הָאֵיל כִּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטֶּמְאָה וְהַטְּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ :

(כג) רַק חֹזֶק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂר :

(כד) לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם :

²⁰When the LORD enlarges your territory, as He has promised you, and you say, "I shall eat some meat," for you have the urge to eat meat, you may eat meat whenever you wish.

²¹If the place where the LORD has chosen to establish His name is too far from you, you may slaughter any of the cattle or sheep that the LORD gives you, as I have instructed you; and you may eat to your heart's content in your settlements. ²²Eat it, however, as the gazelle and the deer are eaten: the unclean may eat it together with the clean. ²³But make sure that you do not partake of the blood; for the blood is the life, and you must not consume the life with the flesh. ²⁴You must not partake of it; you must pour it out on the ground like water.

II. Effects on Humans

A. Leviticus 3:17

חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כֹּל חֶלֶב וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ :

¹⁷It is a law for all time throughout the ages, in all your settlements: you must not eat any fat or any blood.

B. Numbers 11 – The Quail - שלו

C. BT Pesahim 49b

תֵּנִיָּא, רַבִּי אוֹמֵר : עִם הָאָרֶץ אֲסוּר לֶאֱכֹל בָּשָׂר (בַּהֲמָה) שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא יֵא) זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף כֹּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה - מוֹתֵר לֶאֱכֹל בָּשָׂר בַּהֲמָה וְעוֹף, וְכֹל שֵׂאִינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה - אֲסוּר לֶאֱכֹל בָּשָׂר בַּהֲמָה וְעוֹף.

It was taught, Rabbi said: An ignoramus may not eat the flesh of cattle, for it is said, This is the law [Torah] of the beast, and of the fowl; whoever engages in [the study of] the Torah may eat the flesh of beast and fowl, but he who does not engage in [the study of] the Torah may not eat the flesh of beast and fowl.

D. Mishnah Avot 2:7

הוּא הִיָּה אוֹמֵר מֵרַבָּה בָּשָׂר מֵרַבָּה רֵמָה מֵרַבָּה נִכְסִים מֵרַבָּה דֹּאגָה...

The more meat the more worms, the more money the more worry...

E. BT Pesahim 109a

תֵּנִיָּא, רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּתִירָא אוֹמֵר : בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמְּקַדֵּשׁ קִיִּים - אֵין שְׂמַחָה אֲלֵא בְּבָשָׂר, שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים כז) וְזָבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֶׁם וְשִׂמְחַת לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ. וְעַכְשֵׁיו שֵׂאִין בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ קִיִּים - אֵין שְׂמַחָה אֲלֵא בֵּינָן, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קד) וַיִּין יִשְׂמַח לֵבב אֲנוֹשׁ.

It was taught, R. Judah b. Bathyra said: When the temple was in existence there could be no rejoicing save with meat, as it is said, "And you shall sacrifice peace-offerings, and shall eat there; and you shall rejoice before the Lord thy God" (Deut 27:7). But now that the Temple is no longer in existence, there is no rejoicing save with wine, as it is said, "And wine that makes glad the heart of man" (Ps 104:15).

III. Compassion for Animals

A. Leviticus 22:27-28

(כז) שור או כשב או עז כי ינלד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לידנד :
(כח) ושור או שׂה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד :

²⁷When an ox or a sheep or a goat is born, it shall stay seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be acceptable as an offering by fire to the LORD.

²⁸However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young.

B. Deuteronomy 22:6-7

(ו) כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים :
(ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים :

⁶If, along the road, you chance upon a bird's nest, in any tree or on the ground, with fledglings or eggs and the mother sitting over the fledglings or on the eggs, do not take the mother together with her young. ⁷Let the mother go, and take only the young, in order that you may fare well and have a long life.

C. Deuteronomy 25:4

לא תחסם שור בדישו :

You shall not muzzle an ox while it is threshing.

D. Isaiah 30:24

והאלפים והעגרים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה :

Oxen and asses that till the soil will eat fodder savored with spices and winnowed with shovel and fan to remove the chaff.

E. Exodus 23:12

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשובת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר :

Six days you shall do your work, but on the seventh day you shall cease from labor, in order that your ox and your ass may rest, and that your bondman and the stranger may be refreshed.

Rashi

למען ינוח שורך וחמורך - תן לו ניח להתיר שיהא תולש ואוכל עשבים מן הקרקע. או אינו אלא יחבשנו בתוך הבית, אמרת אין זה ניח אלא צער :

Give it rest. This permits [the owner to let] the animal to pluck and eat grass from the ground. Or. does it mean one must keep it in the house? Rather say, this is not resting but suffering.

F. שמות פרק כג: יט

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקֹנֶךָ אֶ-הֵיךָ לֹא תִבְשֵׁל גְדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ :

רשב"ם שמות פרק כג פסוק יט

לא תבשל גדי בחלב אמו - דרך העזים ללדת שני גדיים יחד, ורגילים היו לשחוט אחד מהם, ומתוך שרוב חלב בעזים כדכתי' ודי חלב עזים ללחמך וגו', היו רגילים לבשלו בחלב האם, ולפי ההוה דבר הכתוב. וגנאי הוא הדבר ובליעה ורעבתנות לאכול חלב האם עם הבנים. ודוגמא זו באותו ואת בנו ושילוח הקן. וללמדך דרך תרבות צוה הכתוב. ולפי שברגל היו אוכלין בהמות הרבה, הזהיר בפרשת הרגלים שלא לבשל ולא לאכול גדי בחלב אמו והוא הדין לכל בשר בחלב כמו שפירשו רבותינו בשחיטת חולין :

אבן עזרא - הפירוש הקצר שמות פרק כג פסוק יט

והשם צוה שלא יבשל הגדי בחלב אמו, כי היום מנהג הישמעאלים לבשל הגדי עם החלב, והם אומרים שהוא תבשיל ערב. וטעם אסורו בעבור שהוא כמו אכזריות בלב, כטעם אותו ואת בנו (ויקרא כב, כח), גם לא תקח האם על הבנים (דברים כב, ו). וכאשר הוא אסור לאכילה אותו ואת בנו (ויקרא כב, כח), לא תשחטו כן זה אע"פ שאין בכתוב לא תאכלו, כי כאשר הוא ידוע שבשר שלא נשחט אסור הוא, כן הוא ידוע שבשר שאיננו מבושל לא יאכל. רק הדבר חמור, כי השוחט או המבשל אעפ"י שלא אכל ממנו כבר עבר בלאו.

ספר העיקרים מאמר שלישי פרק טו
רב יוסף אלבו (1380-1444)

וראוי, שנבאר הטעם אל השנוי הזה שמצאנו שמה שנאסר לאדם הותר לנח ושמה שהותר לנח נאסר קצתו לישראל. וכדי שיתבאר זה באור יפה נשאל מה חטא קין בהביאו מפרי האדמה מנחה לה' שלא שעה השם אליו ואל מנחתו, ואם מפני שלא הביא מבחר הצאן ואילי נביות כמו שהביא הבל, מה חטא בזה אם נתעסק בעבודת האדמה והצליח בה והביא מפריה מנחה לשם להודות לפניו כעל כל אשר גמלהו ה', למה לא שעה השם אליו ואל מנחתו, כי הדעת נותן שכל מקבל טובה מאחר בשהאכילהו והשקהו שישלם לו תודות מעין הטובה שקבל ממנו, ולא יחויב להודות לפניו שהלבישו והעשירו ושעשה עמו מה שלא עשה, אבל ראוי שתהיה ההודאה מעין קבול הטובה, ואם לא תהיה ההודאה יותר אין עליו בזה תפיסה ולא עון אשר חטא.

ואם על שלא הביא מפרי העץ אלא מפרי האדמה כמו שכתבנו למעלה, לא היה ראוי לעונש גדול שנכתב עליו הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ וגוי' (בראשית ד' ז'). וכן יש לשאול אחר ששעה השם אל הבל ואל מנחתו למה נהרג, ואיך לא חנה מלאך ה' סביב ליראיו להציל ממות נפשו, וכן למה נאמר בשת ויולד בדמותו כצלמו (בראשית ה' ג'), ולא נאמר כן בהבל ששעה השם אל מנחתו.

ובאור כל זה לפי מה שאחשוב הוא על זה הדרך, כי מלבד מה שיש בהריגת הבעלי חיים אכזריות חמה ושטף אף ולמוד תכונה רעה אל האדם לשפוך דם חנם, עוד יוליד אכילת בשר קצת הבעלי חיים עובי ועכירות ואטימות בנפש, כמו שבאר הכתוב זה כשאסר לישראל קצת בעלי חיים, אמר בסוף ולא תשקצו את נפשותיכם וגוי' (ויקרא י"א מ"ג), ולא תטמאו בהם ונטמתם בם חסר אל"ף להורות על שהם מולידיים עובי ואטימות בלב, וכן אמרו רבותינו ז"ל על זה הפסוק, עבירה מטמטמת נפשו של אדם, שנאמר ונטמתם בם אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמתם, ובעבור זה אף על פי שבשר קצת הבעלי חיים מזון טוב ונאות אל האדם, רצה השם להסיר ממנו הטוב המועט הזה שיש באכילת הבשר בעבור הרע וההזק המרובה שאפשר שימשך מזה אליו, ולזה אסר אכילת הבעלי חיים לאדם, ותיקן מה שחסר בזה ממזונות נאותים בשיחד אל האדם בצמחים מזונות נאותים טובים, כתטה והשעורה וכל דבר שיש בו זרע שראוי להזרע וכל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע, ולשאר הבעלי חיים נתן להם לאכילה כל ירק עשב שאין בו זרע שראוי להזרע, וזה להעיר על היתרון שיש בין מין האדם לזולתו מבעלי חיים.

וכשנולדו קין והבל וראו את האדם אביהם טורח בעבודת האדמה וזרע חטה ושעורה וחרצן ואוכל ונזון מן הצמחים, חשב כל אחד מהם דרך לעצמו, וכונת כל אחד מהם היתה נכרת מתוך מעשיו. כי קין לקח לו אומנות לעבוד את האדמה, לפי שהיה חושב שאין יתרון לאדם על הבעלי חיים אלא בזה בהיותו יודע לעבוד את האדמה להיותו נזון ממבחר הצמחים, כי אחר שראה האדם נזון מן הצמחים כשאר הבעלי חיים, חשב שרוח אחד לכל וכמות זה כן מות זה, ולזה הביא מנחה מפרי האדמה לשבח השם על היתרון שנתן לו על הצמחים, ולא הביא קרבן מן הבעלי חיים, כי לא חשב היתרון שיש לו עליהם בעבודת האדמה יתרון גדול שראוי להביא קרבן עליו, אלא שלפי שהיה לו להביא מפרי העץ שהוא מבחר הצמחים ולא הביא אלא מפרי האדמה, כלומר מן הירקות, חטא כמו שאמרנו למעלה, אבל עיקר החטא היה לפי שלא חשב היתרון שיש לאדם על הבעלי חיים לכלום, וחשב גם כן היותו אסור בהריגת הבעלי חיים אחר היותו שוה אליהם לפי דעתו כי כמות זה כן מות זה, וחשב שעיקר תכליתו היה לאכול ולשתות אחר היותו נזון מן הצמחים כבעלי חיים.

והבל היה חושב שיש לאדם יתרון על הבעלי חיים, ואבל חשב שהיתרון הזה הוא שיהיה לו ממשלה עליהם ויכבוש אותם תחתיו לעשות מלאכתו, אבל לא שיהיה מותר בהריגתו, כי לא חשב שיהיה לאדם יתרון על הבעלי חיים בזה, ולזה אמר הכתוב והבל הביא גם הוא מבכורות (בראשית ד' ז'), כלומר גם הוא על כונת קין, והיה חושב שיהיה האדם אסור בהריגת הבעלי חיים אם לא לצורך גבוה ולעשות קרבן מהן לפניו, להורות שהוא יתברך הוא שיש לו יתרון על האדם והבהמה כי כולם יאבדו והוא יעמוד, אבל האדם אין לו יתרון עליהם כי אם בהיותו רועה אותם ומנהיג המדינות וכיוצא בזה, לזה נהרג הבל להיות זה הדעת קרוב מאד מדעת קין ויותר מוכן לטעות בו האנשים ולהמשך אחריו אבל לפי שדעת הבל היה שיש לאדם יתרון על הבעלי חיים וממשלה עליהם ויכול להרוג אותן לצורך גבוה, והוא קרוב אל שיוכר על ידו יתרון האדם על הבעלי חיים, והכיר מעלת האדון להביא מבכורות צאנו ומחלביהן, שעה השם אל הבל ואל מנחתו להיותו קרוב אל השלמות מדעת קין, ולא שעה אל קין

ולמנחתו להיותו רחוק מאד מהאמת, אחר שחשב שאין לאדם יתרון על הבעלי חיים וגם שלא הכיר מעלת האדון אחר שהביא מפרי האדמה ולא מפרי העץ כמו שאמרנו. ואמר לו השם יתברך למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלוא אם תיטיב שאת, כלומר אמת הוא כדברך כי עיר פרא אדם יולד, ואין לו יתרון והתנשאות על הבעלי חיים בפעל בעת צאתו לאויר העולם, אבל יש לו עליהם יתרון בכח להטיב במעשיו ולהוציא מה שבכחו אל הפעל ולהכיר מעלת האדון, ואם ייטיב מעשיו יהיה לו התנשאות עליהם, וזהו הלוא אם תיטיב שאת. ובעבור זה נכנסה קנאה בלב קין והרג את הבל, בהיותו נמשך אחר כונתו הראשונה שאין לאדם יתרון על הבעלי חיים, ואמר בלבו כי אחר שהשם יתברך שעה אל הבל ואל מנחתו, נראה שהוא מותר להרוג את הבעלי חיים וחשב שאין בהריגת הבל איסור יותר מבהריגת אחד מבעלי חיים, ולפי שעדיין לא היתה כונת הבל ראויה מכל וכל לא הושגח להנצל מכף מעול וחומץ.

וכשנגלה השם יתברך על קין ויעד לו העונש על כך, לא חשב בעבור זה שתהיה שפיכת דם האדם חמורה משפיכת דם שאר הבעלי חיים, אבל היה חושב כי כמו שהיה נענש על שפיכת דם האדם כן יהיה נענש על הבעלי חיים, אחר שלא הותר לאדם להרגם, כי רוח האדם ורוח הבהמה שוה כמות זה כן מות זה, ונשאר זה הדעת הנפסד בקין ובתולדותיו עד שנולד שת, שהכיר היתרון שיש לאדם על הבעלי חיים כמו שהכיר זה אדם אביו, ולזה נאמר עליו ויולד בדמותו כצלמו, כי זה לבדו היה בצלם אלהים כאדם, אבל הראשונים לא הכירו מעלת הצורה האנושית אשר בהם שהיא בצלם אלהים. ועל אלו השלש דעות מקין והבל ושת תמצא כל האנשים נחלקים לשלש כתות. כת תמשך לסברת קין ותחשוב עבודת האדמה עקר, ותקנא במנהיגי המדינות ותחשוב להרוג אותם, כמו שהרג קין את הבל. וכת תמשך לסברת הבל ותחשוב הנהגות המדינות עקר, ויסכנו נפשם על זה כמו הבל ויחשבו זה עיקר שלמות האדם, כמו שסופר זה על קצת מנהיגי רומי, וכן יסכנו המלכים עצמם בסבת השררה וכאלו זה טבעי להם אחר הבל שהיה הרועה והמנהיג הראשון ונהרג. וכת תמשך לסברת שת ותחשוב עבודת השם יתברך עיקר ותמאס השררה ושאר ההצלחות. ולפי שהיה דעת שת בלתי מושג בתחלת הדעת לא היו נמשכים אחריו רק יחידי סגולות, אבל דעת קין היה מתפשט מאד בתולדותיו, ובעבור זה מלאה הארץ חמס מפניהם, כי לא היו חושבים שהיה לאדם יתרון על הבעלי חיים אלא כל דאלים גבר, ולזה היו משחיתים דרכם כבעלי חיים, ובעבור זה נגזרה הגזרה למחות שמם מהארץ בימי המבול.

וכאשר נמחו כלם ונשאר אך נח ואשר אתו בתבה, רצה השם יתברך לשרש זה הדעת ולעקור אותו מן העולם, וכשיצא נח מן התיבה הקריב קרבן לה' מן הבעלי חיים, מדעתו כי האדם יש לו יתרון כח שכלי להכיר ולעבוד בוראו יותר מהם ולהודות לשם על זה, על כן נתקבל קרבנו ברצון, כמו שכתוב וירח ה' את ריח הניחות. ולפי שחשש שזה הדעת אם לא יתוקן אפשר שיטו לדעת הבל, ויחשבו בני נח שמה שקבל השם יתברך קרבן אביהם היה כמו שקבל קרבן הבל ויחזרו לקלקולם הראשון, על כן אחר הקרבן מיד מיהר להתיר להם אכילת הבעלי חיים והריגתם, ואמר להם כירק עשב נתתי לכם את כל, כלומר כמו שאפילו קין הודה שיש לאדם יתרון על הצמחים להיותם נבראים לצורך האדם, כן כל בעלי חיים הם לצורך האדם ויש לאדם יתרון עליהם שאין רוח אחד לכל, ועל כן אסר שפיכת דם האדם, ונתן הטעם בזה לפי שאין רוחו כרוח הבעלי חיים, כי בצלם אלהים עשה את האדם, כלומר שיש בו צורה שכלית יותר נכבדת מרוח הבעלי חיים, והיה ראוי לפי זה שיתיר להם כל הבעלי חיים ולא ישים לאחד מהם יתרון על האחר, ולזה התירם כולם כדי לעקור הדעת הקודם ולמחות זכרו מן העולם.

וכשנתנה תורה לישראל שכבר נמחה זה הדעת מן העולם, אסר להם קצת הבעלי חיים המולידים עובי ועכירות בנפש, ואפילו מה שהתיר מהם לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, כמו שהתיר להם יפת תואר על זה הדרך, וכן אמרו רבותינו ז"ל כי תאווה נפשך לאכול בשר (דברים י"ב כ'), למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא לתאבון, הנה גלו בפירוש שאכילת הבשר לא הותר אלא על צד ההכרח, ועל כן נאסר בתחלת היצירה עם היותו מזון טוב לסבה שזכרנו בתחלת הפרק, כמו שהיין אף על פי שהוא מזון טוב ומותר לאדם יקרא הכתוב את הנזיר הפורש ממנו קדוש. ונתבאר מכל זה כי כבר אפשר שיהיה הדבר האחד מותר אחר שנאסר ואסור אחר שהותר, ואם כן כבר אפשר שנאמר שיבואו בתורה האלהית דברים ימשך אסורם זמן מה כפי מה שתגזור החכמה האלהית, ואחר כך יתירם כפי מה שתגזור חכמתו יתברך, ואין בכתובים ראיה על הפך זה. ואמנם אי אלו הם הדברים שהוא אפשר שיבא בהם הבטול, עוד יתבאר בזה המאמר בעזרת השם יתברך: